

Szavak, szavak, szavak, többé nem kellett

Мне опостытели слова, слова, слова

Szavak, szavak, szavak, többé nem kellett,
Nem tartom sokra már az értelem hideg
Szavát, ha éjszaka úgy verdesi tetőmet
A száraz lomb, akár rongyos ruháju özvegy.
És úgy tetszik, csupán én hallom rosszul őt, mert
Panasza halk s a szél neszében elveszett.
Nővérem ő talán. Nővérem nem lehet.
S hiába győzködöm a bomlott agyu, görnyedt
Fákat, hogy harmatos az ingujjam, süket
Az én szavamra mind, s csak nyögni hallom őket.

(AZ [ARSZENYIJ TARKOVSZKIJ VERSEI](#) című kötetből. Baka István fordítása.)

← [Előző](#)
[oldal](#) [Következő](#)
[oldal](#) →